

7

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

10: **Dienst in de
Gemeente**

22: **Abigail**

28: **Tegenstrijdigheden
in Gods Woord?!**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (3)	4
■ Huwelijk & Gezin	
Is blijvend geluk in een jong huwelijk een droom?	5
■ Aan de Slag:	
Actueel.....	8
Aan de Slag	19
■ De Gemeente	
Dienst in de Gemeente	10
■ Bijbelstudie	
Bijbelstudie Markus (14)	15
Galaten	18
■ Verhaal	
Arnichauds geheim (deel 9)	20
■ Personen in de bijbel	
Abigail	22
■ Om over na te denken:	
Tegenstrijdigheden in Gods Woord?!	27
■ Goede boodschap	
Bidden – ook in de metro?	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Syda Productions - stock.adobe.com
Bladzijde 5 © Syda Productions - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © Photographee.eu - stock.adobe.com
Bladzijde 10 © christianchan - stock.adobe.com
Bladzijde 11 © Viacheslav Yakobchuk - stock.adobe.com

Bladzijde 12 © Alexander Raths - stock.adobe.com
Bladzijde 14 © kasto - stock.adobe.com
Bladzijde 18 © BillionPhotos.com - stock.adobe.com
Bladzijde 19 © Tilio & Paolo
Bladzijde 20 © Tilio & Paolo

Bladzijde 22 © olly
Bladzijde 24 © karmaknight
Bladzijde 25 © Masson
Bladzijde 32 © Kasto

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! versijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.
De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste lezer,

Fijn dat je ook deze keer weer de moeite neemt om dit nummer van
Volg Mij! te openen. Ik hoop dat je de artikelen in dit nummer ook bid-
dend en met de Bijbel open zult lezen.

*'Het opengaan van Uw woorden geeft licht, het schenkt eenvoudigen in-
zicht.' Psalm 119:130*

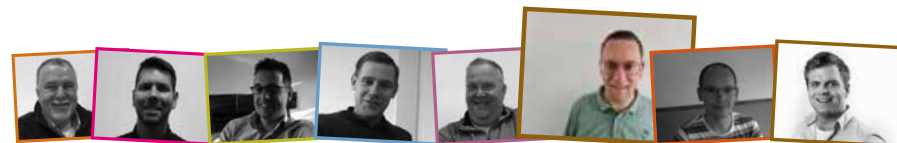
Bijvoorbeeld het artikel **Tegenstrijdigheden in Gods Woord?!** gaat
over dit unieke Boek wat we van God gekregen hebben. Voor ons als
nietige, kleine mensen is dit vaak niet te begrijpen. Het kan dan lijken
alsof er tegenstrijdigheden in staan. Daar gaat dit artikel over. Hopelijk
draagt dit ertoe bij dat jullie je ook mogen verblijden tijdens het lezen
van de Bijbel 'als iemand die een grote buit vindt' Psalm 119:162^b.

Een ander artikel wat er voor mij uitsprong was het artikel over **Abigail**.
Wat een mooie lessen zijn er in haar leven te vinden die mij en jou kun-
nen helpen in het navolgen van de Heere Jezus. Dit mag leiden tot een
dienst die we voor de Heere mogen doen. Ook hierover kun je een
artikel vinden in dit nummer.

Kortom, er staat weer een mix van artikelen voor je klaar en ik wens je
veel zegen toe bij het lezen.

Vriendelijke groet,

Wessel Krommelaar

'Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw woord in acht genomen' (Johannes 17:6).

Terugkijkend naar Zijn leven op aarde kon de Heere terecht en oprecht zeggen: 'Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen' (vs. 4). Prachtige woorden, prachtige feiten! Mogen wij van onze gezegende Heere leren om ons toe te wijden aan het doen van Gods wil en – met Zijn hulp – de dingen die wij begonnen zijn te voleindigen.

Christus' verbazingwekkende gebed leidt ons tot een verder genieten van onze relatie met de Vader en de Zoon, en van het eeuwige leven (vs. 3). Op het moment dat we tot geloof kwamen, ontvingen we het eeuwige leven (Joh. 3:16). Wat betekent dit precies? De Heere Jezus is 'het eeuwige leven' (1 Joh. 5:20), en het ontvangen van het eeuwige leven houdt dus in dat wij Hem ontvangen. Dat betekent Hem verwelkomen in ons leven en een werkelijke relatie ontwikkelen met Hem. Het is het verlangen van onze Heere dat wij gemeenschap ervaren met Hem en met de Vader, en zo het eeuwig leven genieten dat Hij ons gegeven heeft.

Aan het begin van Zijn gebed tot de Vader sprak Christus over Zijn taak om, als Degene die macht had over alle vlees, eeuwig leven te geven aan allen die geloven (vs. 2). Zijn uiteindelijke doel was – en is nog steeds – dat wij onophoudelijk gemeenschap hebben met de Vader en de Zoon: volkomen blijdschap (1 Joh. 1:3-4). Onze God en Vader

heeft dit alles bedacht, en Hij en de Zoon werken samen om ons in staat te stellen werkelijke aanbidders te zijn, want 'de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden' (Joh. 4:23). Zo gebruikt Christus Zijn gezag om eeuwig leven te geven aan hen die zich bekeren en geloven. De opmerking van de Heere: 'Ik heb Uw Naam geopenbaard' vindt weerklank bij de discipelen – 'zij hebben Uw woord in acht genomen' (Joh. 17:6). Moge dit ook van ons gezegd kunnen worden, dat wij Zijn Woord in acht nemen/bewaren en Hem aanbidden in Geest en in waarheid!

A.E. Bouter

Christus' gebed tot de Vader

3

Is blijvend geluk in een jong huwelijk een droom? (deel 1)

Pas getrouwd. Het bruiloftsfeest is voorbij, op de huwelijksreis hebben de pasgetrouwen elkaar al wat beter leren kennen.

En dan begint het dagelijks leven van het jonge paar: een spannende tijd waarin de huwelijkspartners aan elkaar moeten wennen, zich aan elkaar moeten aanpassen. In dit korte artikel willen we nadenken over een aantal 'haken en ogen', die (niet alleen) in het jonge huwelijk kunnen opduiken, maar ook over doelen en hulpmiddelen voor een gelukkig samenzijn. Leidraad daarbij zijn een paar verzen uit 1 Korinthe 7.

Huwelijk – voor God!

'U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam (...)' (1 Kor. 6:20).

God heeft ons gekocht voor een leven met Hem en tot Zijn eer – ook in het huwelijk. Wanneer beide huwelijkspartners door geloof in het werk van de Heere Jezus gered zijn, is de belangrijkste basis voor het gemeenschappelijk leven gelegd. En nu mag de tot dusver persoonlijke navolging en het discipelschap ook samen gerealiseerd worden. Wij mogen God ons leven, ons lichaam als (slacht)offer aanbieden (Rom. 12:1)! Wanneer echtgenoten dit als eerste prioriteit beschouwen, dan zal het tot een zegen voor hun hele huwelijksleven zijn.

Huwelijk – nieuwe plichten

'Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid betonen en evenzo ook de vrouw aan haar man' (1 Kor. 7:3).

Het jonge echtpaar heeft nieuw land betreden, om nieuwe gebieden te ontdekken. En daartoe behoort ook de 'ontdekking' dat ze verantwoordelijkheid voor elkaar moeten nemen en rekening houden met elkaars wensen:

- Erken de gewoonten van de partner, ook in de gewone dagelijkse dingen, accepteer ze en waardeer ze.
- Stop energie, tijd en liefde voor elkaar in de relatie.
- Wees bereid om toe te geven, sta niet op je – vermeende – rechten.
- Verwissel de partner niet met de broeder, de zuster of de ouders in

gedrag en gevoelens.

- Voldoe aan de lichamelijke huwelijks plicht met de nodige empathie.

Als echtparen elkaar van harte liefhebben – en ook altijd weer daarom bidden – dan zal de Heere ook kracht geven om dit nieuwe gebied van verantwoordelijkheid trouw te beheren. En dan zal de plicht tot vreugde worden!

Huwelijk – een leven in geloofsgemeenschap

'Onttrek u niet aan elkaar, behalve dan met onderling goedvinden voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan vasten en bidden' (1 Kor. 7:5).

De tekst legt de nadruk op het rekening houden met de lichamelijke wensen van de huwelijkspartner. Beide mogen de echtelijke liefde als geschenk van God aannemen en daarvan genieten. Tegelijk laat het vers ook het belang van de geestelijke gemeenschap in het huwelijk zien.

- Samen bidden is de basisvoorwaarde voor een gelukkig huwelijk, het is een soort 'huwelijks thermometer'.
- Daarom moet elk echtpaar regelmatig samen bidden.
- Bovendien is het uiterst waardevol om samen Gods Woord te lezen en met elkaar daarover van gedachten wisselen. Zo kan de vrouw ook in dit opzicht de man tot hulp zijn.
- Met name als de Heere later kinderen geeft en zo het Bijbellesen als gezin daarop afgestemd wordt, is het lezen 'met zijn tweetjes' zeer

nuttig, vooral voor de vaak zeer drukke moeder.

- In deze tijd van stilte vinden ze licht, kracht en moed voor hun gezamenlijke weg.
- Het eigen gebed moet natuurlijk behouden blijven.

Brengen wij, gehuwden, deze aspecten van ons huwelijk al in praktijk? Er is een grote zegen mee verbonden!

Huwelijk – zand tussen de tandwielen?

'God heeft ons echter tot vrede geroepen' (1 Kor. 7:15).

Op enig moment zal het ook bij de meest verliefde echtparen gebeuren dat er zich onenigheid voordoet en de sfeer bekoelt ... Dat doet dan bijzonder pijn, omdat het immers diegene is met wie je het meest nauw verbonden bent. Hier hebben we opnieuw de kracht van de Heere nodig, en juist aan het begin van een huwelijk kennen de huwelijkspartners elkaar (en zichzelf) nog niet zo goed als ze zelf denken. Een aantal tips kunnen misschien wat hulp bieden:

- Ook in kritieke situaties moet ieder de vrede zoeken.
- We mogen God smeken om hoe we ons moeten gedragen ('de hand op de mond'), opdat Hij ons vooral bewaart voor harde woorden, die als ze eenmaal uitgesproken zijn lang pijn kunnen doen. Maar wat voor het ene echtpaar hard is, is voor het andere misschien 'normaal'. Hierbij zouden de huwelijkspartners zich kunnen afvragen of ze de pijngrens niet dikwijls

overschreden hebben en of een verkeerde toon geen gewoonte geworden is.

- Laten we oppassen om bij de ander motieven te vermoeden die er misschien helemaal niet zijn.
- Probeer zelfs op kritieke momenten vast te houden: God heeft ons samengevoegd. Dat bewaart voor ondoordachte handelingen en uitspraken.
- Probeer conflicten en confronta-

ties in de kracht van de Heere te voorkomen en niet alleen in het bijzijn van anderen (vooral kinderen). Zorg ervoor de vrede van God in het hart te hebben en te beleven.

Een huwelijk, een huishouding waarin de vrede van Christus regeert, zal een helder licht in de omgeving zijn. En de Heere Zelf zal rijke vreugde schenken. En Hij wil ook 'het geknakte' weer samen oprichten.

Martin Schäfer

Werner Gitt
Vragen

die steeds weer gesteld worden

**Titel: Vragen die
steeds weer
gesteld worden**

Auteur: prof. dr. Werner Gitt
Paperback, formaat A5,
180 pag., Bestelcode: 6358
prijs: € 9,95
20% korting vanaf 20 stuks

Omschrijving:

Iemand die zich bezighoudt met het Christelijke geloof, komt allerlei vragen tegen. Daarom probeert dit boek kort en bondig antwoorden te geven op tientallen vragen, in de volgende rubrieken:

- De vraag naar God, bijv.: Hoe kan ik weten dat er een God is? Waar is God?
- Vragen over de Bijbel: Hoe kunt u zeggen dat de Bijbel van God komt en dat die helemaal waar is?
- Vragen over schepping, wetenschap en geloof: Hoe oud is de aarde? Kunnen we de Bijbel wetenschappelijk serieus nemen? Hoe lang duurde één scheppingsdag?, enz.
- Vragen met betrekking tot de eeuwige behoudenis: Waardoor worden we gered? Waarom moest Christus sterven aan het kruis? Is er na de dood nog een mogelijkheid gered te worden?
- Vragen over religies: Waarom zouden diverse religies het mis hebben? Bidden Christenen en moslims niet tot dezelfde God?
- Vragen wat betreft het leven en het geloof: Waarom leven wij op aarde? Wat is de zin van het leven? Wat is zonde?
- Vragen wat betreft de dood en de eeuwigheid: is er een leven na de dood? Wanneer begint het eeuwige leven?
- Enz. enz.

Achterin het boek staat ook een uitleg over de herkomst en betrouwbaarheid van de Bijbel.

Een uitgave van Evangelie-Lektuur Kinderdijk.

Dienst in de Gemeente

Het thema 'Diensten in de Gemeente' omvat een breed scala aan aspecten – of het nu gaat om diensten onder de gelovigen die de Gemeente van God vormen of om diensten die plaatsvinden tijdens de bijeenkomsten van de gelovigen. In dit artikel worden slechts enkele aspecten behandeld.

Allereerst is het duidelijk dat elke dienst voor de Heere Jezus gedaan wordt; Hij is het Hoofd van de Gemeente. Tegelijkertijd wordt dienst vaak bewezen aan de 'leden van het lichaam van Christus'. 'Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft' (1 Kor. 12:18).

Er zijn diensten die meer in het verborgene gebeuren en nauwelijks of slechts door enkelen worden waargenomen: verschillende taken van de broederlijke liefde in praktische vorm (Jak. 1:27), of gebed voor het welzijn van anderen (Kol. 4:12-13, Jak. 5:16) of voor het Evangelie (2 Thess. 3:1; Kol. 4:2-4). Ook de 'diensten' en taken van moeders en vaders in de gezinnen behoren daartoe. Bepaalde diensten worden meer in het 'openbaar' uitgevoerd, bijvoorbeeld bij de verkondiging van het Evangelie of tijdens de bijeenkomsten van de gemeente.

Motieven en eisen

Alle diensten hebben hetzelfde motief: liefde tot de Heere Jezus en de Zijnen. Dit resulteert in vrijwillige gehoorzaamheid aan de Heere. Liefde wil en moet altijd de eerste motivatie zijn. Eigenliefde en de behoefte aan erkenning hebben hier geen rechtvaardiging – zoals in heel het leven van de gelovige. Uit liefde voor onze Heere komen er bereidheid om te dienen, ijver en doorzettingsvermogen. Er zijn ook andere belangrijke criteria voor echte en oprechte dienst aan de Heere. De Heere heeft tegen Zijn discipelen gezegd: '(...) een dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb' (Joh. 15:15) en 'U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied' (Joh. 15:14). Dat geldt vandaag ook voor ons, de Zijnen, en het zijn ontroerende woorden: aan de ene kant zijn wij Zijn 'dienstknechten' (Luk. 17:10; 1 Petr. 2:16), die de eer hebben

om voor Hem te werken en Hem te dienen. Maar wij worden door deze grote Heere ook vrienden genoemd die Hem Zelf en de gedachten van God mogen (leren) kennen. Dat betekent voor ons in de praktijk dat wij ons als Zijn vrienden moeten bewijzen. Dat wij Zijn nabijheid zoeken, met Hem leven, Hem zoeken bij het lezen en bij het bestuderen van het Woord van God en in het gebed. Het spreekt voor zich dat een onverschillig, misschien zelfs een zelfvoldaan leven naar eigen maatstaven de dienst van de Heere belemmert of zelfs onmogelijk maakt.

Voor praktische diensten in de zin van 'vormen van hulpverlening' (zie 1 Kor. 12:28) zijn zogenaamde beroepskwalificaties en vaardigheden, die de Heere ook in de kring van broeders en zusters geeft, vaak van groot nut. Voor het innerlijke, geestelijke goed van de gemeente als geheel en ook voor de persoonlijke opbouw van de gelovigen

heeft God verschillende 'genadegaven' en dus verschillende soorten bedieningen gegeven (1 Kor. 12:4-11). In sommige gevallen worden in de Bijbel de personen zelf als gaven aangeduid die gegeven zijn aan de gemeente (zie Ef. 4:8-11). Het zijn in zekere zin bijzondere gaven omdat ze in hun bediening niet aan één plaats gebonden zijn, maar aan het lichaam gegeven zijn. En omdat ze fundamentele taken vervullen voor het lichaam 'tot opbouw van zichzelf in de liefde' (Ef. 4:12-16).

De Heere Zelf is het Die deze en andere gaven geeft (zie de 'lijsten' in 1 Kor. 12:28 en Rom. 12:6-8). Van Hem komen ook de genadegaven, en het is ook de Heere Die dienaars roept (Hand. 13:2; Gal. 1:15-16; 1 Kor. 1:1). In alle opzichten zijn de dienaren afhankelijk van Zijn genade en hebben voor de dienst de leiding van de Heilige Geest nodig.

Diensten in de samenkomsten

Laten wij nu eens kijken naar de diensten die in de plaatselijke gemeente door de broeders worden uitgevoerd. Broeders, omdat de Geest van God duidelijk maakt dat de vrouwen, dat betekent de zusters, moeten zwijgen in de gemeenten (1. Kor. 14:34).

Als we, als erkenning van wat het Woord van God ons leert, als gemeentelijke samenkomsten, is de Heere Jezus aanwezig als het Middelpunt. Hij leidt dan alles door de Heilige Geest. Daarom mag de vrijheid van de Geest, Die als voornaamste taak en doel heeft om de Heere Jezus te verheerlijken (Joh.

16:14), niet gehinderd worden door menselijke, 'vleselijke' activiteit. Dit betekent dat alle aanwezigen de leiding van de Heilige Geest moeten volgen, of ze nu spreken of zwijgen. De ene broeder zal een lied opgeven, de andere zal dankzegging of een gebed uitspreken, een passage voorlezen en toelichten – afhankelijk van het karakter en de focus van de bijeenkomst (vgl. Hand. 2:42). Er is een geestelijke houding nodig waarmee we erkennen wat de Geest wil bereiken, we biddend kunnen afwachten en ons niet laten beheersen door emotionele impulsen.

Tijdens de bijeenkomsten voor het **breken van het brood** zijn we allemaal innerlijk betrokken en beoefenen wat in de ware zin 'aanbidding' is. We brengen dank en lof en geven ook uiting aan onze aanbidding in de overdenking van het lijden en sterven van de Heere Jezus, van Gods liefde en heiligheid in het oordeel over zonde en schuld. We willen graag 'eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus' verheerlijken (Rom. 15:6). De verschillende broeders dragen daaraan bij door onder leiding van de Heilige Geest de gedachten en geestelijke gevoelens van de aanwezigen met liederen en dankzegging tot uitdrukking te brengen. Er zijn hier geen speciale genadegaven, maar diepe gevoelens. Het is een dienst voor God en voor Zijn aangezicht.

De dienst tot opbouw gebeurt in andere samenkomsten van de gemeente, waar de Geest van God alles kan ge-

ven wat de innerlijke mens opbouwt en versterkt in het geloof. Dit kan bemoediging of vermaning zijn, maar ook onderwijs in de kennis van Gods wil. De Heere Jezus kent de noden van

alle harten, de geestelijke toestand van de plaatselijke gemeente, en Hij weet hoe daarop te reageren. Hij weet ook welke broeder Hij hiervoor kan gebruiken en geeft die vrijmoedigheid (vgl. Hand. 4:31) om een Schriftgedeelte voor te stellen om enkele gedachten te verwoorden. Heeft de broeder bepaalde Bijbelteksten al bestudeerd, zijn ze waardevol voor hem geworden? De Heilige Geest kan dit misschien gebruiken bij een geschikte gelegenheid die alleen Hem bekend is. Een trouwe dienaar van de Heere en de gemeente is toe bereid, niet per se voorbereid – zoals een leraar voor een bepaalde les – maar in sommige opzichten als een leraar die de stof kent en beheerst. In ware afhankelijkheid wordt precies dat gezegd wat harten en gewetens bereikt en aanspreekt, zonder haast en met eerbied voor het eeuwige Woord.

Een andere broeder kan een gedachte uitdiepen of een praktische toepassing geven. Hier gelden de beperkingen: 'En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen' en 'Laat alle dingen op een gepaste wijze en in goede orde gebeuren' (1 Kor. 14:29,40). Dit profetische ambt is een verantwoordelijke bediening en van hoog niveau: 'Als iemand spreekt, dan als iemand die de woorden van God spreekt; als iemand dient, dan als

vragen, zodat Hij de kracht en de bereidheid geeft voor de dienst en voor het aanvaarden ervan.

De dienst van vrouwen

Bestaat zoiets niet? Het vrouwelijk ambt bestaat zeker. Het is een belangrijk ambt, ook al is het niet erg zichtbaar, omdat het niet bedoeld is om in het openbaar te worden gedaan (1 Kor. 14:35). De 'taal' van de bediening van vrouwen is dat zij mensen winnen 'door de levenswandel (...) zonder woorden' (1 Petr. 3:1) en 'zich tooien (...) met goede werken' (1 Tim. 2:9-10): kinderen opvoeden, vreemdelingen herbergen, de verdrukten bijstaan, zich op elk goed werk toeleggen (1 Tim. 5:10). De oudere vrouwen worden aangemoedigd om 'leraressen van het goede te zijn, zodat zij 'leren de jongere vrouwen verstandig te zijn' (Tit. 2:3-4). Toegegeven, dit klinkt erg ouderwets, maar het is tijdloos geldig – en immens belangrijk! Deze bedieningen kunnen zeer vormend zijn voor een plaatselijke vergadering en op een stille manier zorgen voor een heilsame invloed.

'(...) naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld (...) naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen (...)' (Rom. 12:3-7).

Rainer Brockhaus

iemand die dient uit kracht die God schenkt; zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen' (1 Petr. 4:11). Om dit te realiseren, moeten we allemaal, broeders en zusters, een nederige houding van gebed en vertrouwen in de Heere hebben, regelmatig en bewust steeds weer om Zijn genade

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 14 van het Markus-evangelie te lezen in je Bijbel.

Indeling

Een eerste overzicht

- Het overleg van de leiders van het volk om Jezus te doden (14:1,2)
- De zalving van de Heere in Bethanië (14:3-9)
- Judas, de verrader (14:10,11)
- De Heere Jezus viert het Pascha met de discipelen (14:12-21)
- De Heere Jezus stelt het Heilig Avondmaal in (14:22-26)
- De Heere Jezus kondigt de verloochening van Petrus aan (14:27-31)
- Gethsémané (14:32-42)
- De gevangenneming van de Heere (14:43-52)
- De Heere Jezus voor de hogepriester en voor het sanhedrin (14:53-65)
- Petrus verloochent de Heere (14:66-72)

Inhoud

Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud

Drie heel verschillende handelingen zijn in dit hoofdstuk verweven. Er zijn de **vijanden van de Heere**: Zij beraden over Zijn dood (vers 1,2); een discipel verradt Hem (vers 10,11); zij nemen de Heere gevangen (vers 43-52); zij zitten bijeen om over Hem te veroordelen (vers 53-65). Maar er is ook de **groep van hen die de Heere liefhebben**: een bemoedigende gebeurtenis in het huis in Bethanië (vers 3-9) en de verloochening door een discipel (vers 26-31; 66-72). Maar heel bijzonder gaat het om de **Heere Jezus Zelf**: Hij viert met Zijn discipelen het laatste Pascha en stelt het Heilig Avondmaal in (vers 12-25). Op de aangrijpende gebeurtenis in de hof van Gethsémané (vers 32-42) volgen Zijn gevangenneming en Zijn verhoor (vers 43-53).

Vragen over de tekst

Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer

1. Welke waarde heeft de zalfolie waarmee Maria de Heere zalfde? Hoe lang had een arbeider daarvoor moeten werken? (tip: lees Matth. 20:2)
2. Hoe moeten de discipelen de opperzaal vinden waar ze het Pascha voor de Heere moeten klaarmaken?
3. Wie trekt het zwaard? Hoe veel wapens hadden de discipelen bij zich? (zie Joh. 18:10; Luk. 22:38)

Woordstudie: Gethsémané

In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep

Gethsémané was waarschijnlijk een terrein dat eruit zag als een tuin aan de voet van de Olijfberg. Hier ging de Heere Jezus graag heen met Zijn discipelen: 'En Hij ging de stad uit en vertrok, zoals Hij gewoon was, naar de Olijfberg; en ook Zijn discipelen volgden Hem' (Luk. 22:39). 'En Judas, die Hem verraadde, kende die plaats ook, omdat Jezus daar vaak met Zijn discipelen samengekomen was' (Joh. 18:2). Gethsémané betekent olijfpers. Is dit niet al een verwijzing naar de zware beproeving van onze Heere, die daar voor Hem lag?

Opdracht

De kritiek van de Farizeeërs bereikt een nieuw hoogtepunt, die bestaat daarin dat zij: (a) de Heere ter dood veroordelen en (b) dat hun verbale kritiek in daadwerkelijk geweld omslaat. Voeg deze twee punten toe aan je lijst.

OVerdenking

Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...

'Zij heeft gedaan wat zij kon; zij heeft van tevoren Mijn lichaam gezalfd voor de begrafenis' (vers 8).

Nog één keer is de Heere in Bethanië. Daar had Martha Hem in haar huis opgenomen. Daar had Maria aan Zijn voeten gezeten en naar Hem geluisterd. Daar had de Heere Lazarus uit de dood opgewekt. En nu zalft Maria Hem met een zeer kostbare zalf. De discipelen, die zich zo weinig in de gedachten van de Heere verplaatst hadden, toen Hij hen vertelde over Zijn lijden en Zijn dood, begrijpen de beweegredenen van Maria niet. Maar de Heere neemt het voor haar op. Wat een mooie uitspraak: 'Zij heeft gedaan wat zij kon'. Of de Heere dat ook eens tegen

mij en jou kan zeggen? Maria had – misschien als enige – iets van de woorden van de Heere begrepen en voelde dat er een weg van lijden en dood voor Hem lag. Zij deed het als voorbereiding op Zijn begrafenis. En de Heere zou er zorg voor dragen dat deze daad niet vergeten wordt: 'Voorwaar, Ik zeg u: Overal waar dit Evangelie gepredikt zal worden in heel de wereld, zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden over wat zij gedaan heeft' (vers 9).

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 13

Vragen over de tekst

1. De zwangere en zogende vrouwen (vers 17)
2. Bij de opname komt de Heere zelf.
3. Er zullen valse christussen en valse profeten optreden.

Lijst 5: Gelijkenissen van de Heere

- De gelijkenis van de zaaier (4:1-9)
- De gelijkenis van het zaad (4:26-29)
- De gelijkenis van het mosterdzaad (4:30-32)
- De gelijkenis over het verontreinigen (7:14-23)
- De gelijkenis van de slechte landbouwers (12:1-12)
- De gelijkenis van de vijgenboom (13:28-31)
- De gelijkenis van 'een mens, die naar het buitenland ging' (13:34)

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 15.

Galaten

Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld.

Galaten 6:14

De Brief aan de Galaten, geschreven aan de gemeenten in de landstreek Galatië, is een ernstig betoog tegen de boze leer dat werken van de wet de norm vormen voor de wandel en houding van een gelovige. Hoewel ze door genade gered waren door geloof, hadden de Galaten de wet erbij gevoegd als het principe voor het behouden van hun verlossing. Deze vermenging is een verschrikking voor God, Die de God van alle genade is.

De apostel laat zien dat niet de wet, maar de gezegende Persoon van Christus de norm is voor de wandel van de gelovige, en de Geest van God de kracht voor een wandel met God. In deze brief wordt krachtig beschreven hoe het kruis een einde maakt aan alle verwachting dat uit de mens onder de wet iets goeds voortkomt. En door het kruis is de gelovige gekruisigd voor de wereld, afgesneden dus van pre-

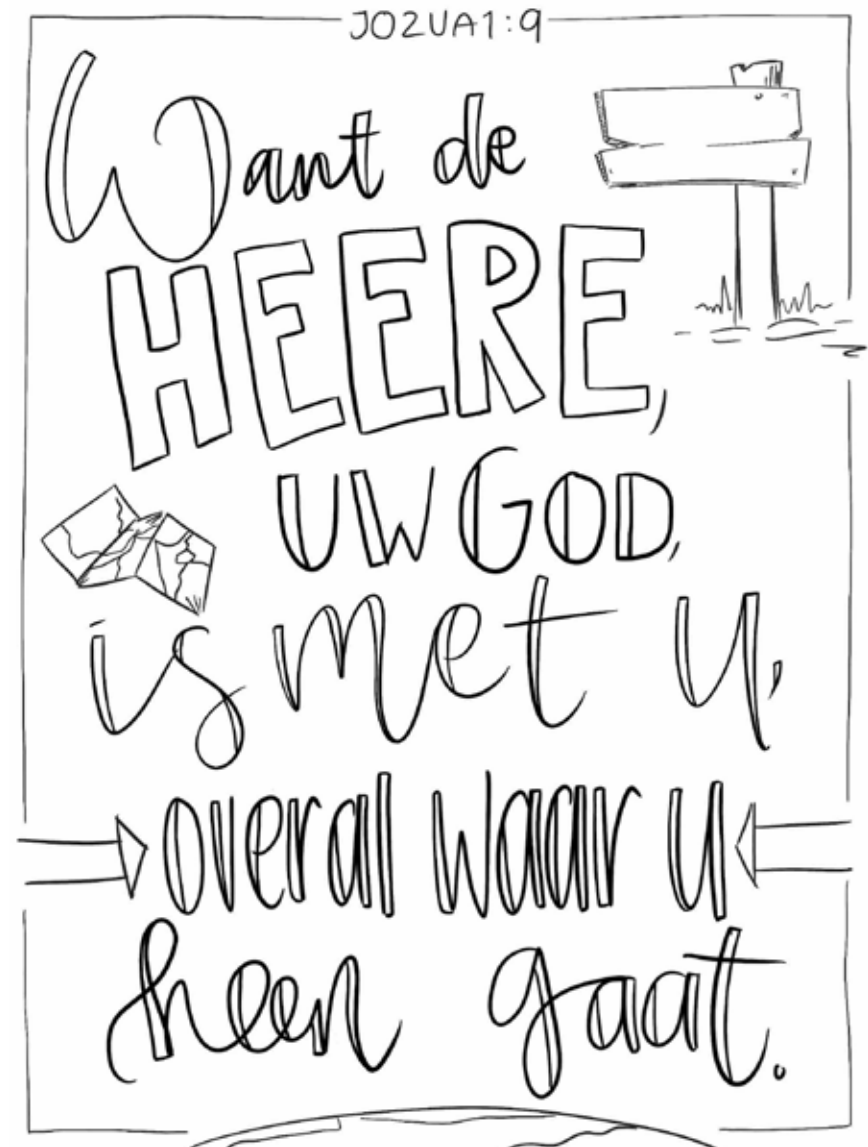
cies die sfeer waarin wetticisme het leidend beginsel is. Hij wordt nu gezien als verbonden met een 'nieuwe schepping', en daarom hoort hij niet langer naar het vlees te leven, maar naar de Geest.

Het sterven van Christus wordt eveneens gezien als onze verlossing uit de slavernij van de wet, opdat wij in de waardigheid en vrijheid van het zoonschap voor God gebracht zouden worden (hfd. 4). Dit is een positie die in het Oude Testament nooit gekend had kunnen worden, maar die geldt voor alle gelovigen in deze bedeling van de genade.

Hoe nodig is een boek als Galaten om ons te bewaren voor zelfgenoegzaamheid, voor vertrouwen op het vlees en voor talloze dwalingen die veroorzaakt worden door een wettische houding.

Leslie M. Grant

Kun jij onderstaande tekst namaken en kleur geven?

Arnichauds geheim (deel 9)

108 pagina's

Schrijver: Bettina Kettschau

Prijs: €9,95

EAN: 978 90 5907 5849

Nadat samen Psalm 121 gelezen is en er gebeden is, viel Francois in een diepe slaap.

Vroeg in de avond van diezelfde dag verlieten de Waldenzen het dorp, waar ze zeven jaar zo vredig hadden gewoond. Ze gingen de helling op naar het kasteel. Zoals gewoonlijk werd Arnichaud direct de woonruimte binnengelaten. Antonio, Juliette, Frédéric en Joélie waren bij hem. De graaf keek wat verschrikt naar het gezin van zijn vriend, dat in reiskleding voor hem stond.

'Jullie komen afscheid nemen?'

'Victor Amadeus heeft gisteren een bezoek aan ons gebracht, en zijn tweede bezoek wil ik liever niet afwachten.'

'Dat begrijp ik. Ik kan jullie helaas niet beschermen zoals ik zou willen.'

'Kom met ons mee!' zei Juliette.

Er gleed een glimlach over zijn gezicht. 'Mijn plaats is hier. Maar ik dank je. Laat me nu Barbara roepen, zodat jullie af-

scheid kunnen nemen.' Frédéric deed een stap achteruit, alsof hij een uitweg zocht. 'Barbara, onze vrienden zijn hier om afscheid te nemen. Ze moeten verder trekken.'

Een blik vol ontzetting weerspiegelde zich op het gezicht van het meisje. Met een zacht, klagelijk geluid begaven haar knieën het. Met één stap was Frédéric bij haar en trok haar in zijn armen. De beide jonge mensen klemden zich krampachtig aan elkaar vast en huilden.

'Alsjeblieft, oom Willem!'

Ingehouden spanning tekende zich af op het gezicht van de graaf.

'Niet huilen, Barbara,' zei hij zacht. 'Als je met onze vrienden mee wil gaan, ga dan.

Ik houd je niet tegen.' Barbara hief haar betraande gezicht op. 'Het spijt me, oom.'

'Wij zullen voor Barbara zorgen zoals

voor onze eigen kinderen,' beloofde François.

Juliette knikte. 'Ga mijn kind, pak je spullen en haast je. De vrienden hebben geen tijd te verliezen,' spoorde de graaf Barbara aan.

'Gaat u met ons mee?' vroeg Frédéric dringend. 'Wat houdt u hier vast?'

'Als de situatie werkelijk te moeilijk voor me wordt, zal ik vluchten, mijn zoon. Jouw vader heeft me beschreven welke weg jullie willen gaan.'

Barbara verscheen met twee kleine koffertjes. Zwijgend omarmde ze haar oom en ging naast Frédéric staan.

'Als je nu niet met ons mee wil gaan heb ik een verzoek aan je, Willem,' begon François. 'Mogen we je onze schat toevertrouwen? We willen hem in geen geval meenemen naar Würtemberg. Als we op een dag in ons vaderland terugkeren, halen we hem op.'

'Kom met me mee. We zullen de schat verstoppen: wat geld, en vooral de oude handschriften van de Bijbel, die al eeuwen geleden op verzoek van Petrus Waldus zijn vertaald in onze volkstaal.'

Antonio en François droegen de kisten door een lange gang, terwijl de graaf met een brandende kaars voor hen uit liep. De schemering baande zich een weg naar binnen. Het vale licht van de kaars wierp flakkerende schaduwen voor zich uit. Tenslotte bleef Willem voor een machtige, handgesneden houten deur staan, en haalde een grote koperen sleutel uit zijn jaszak. 'Loop voorzichtig, de weg is erg smal!' Zorgvuldig droegen de mannen de schat door de nauwe gang in de muur, de steile trap af. Aan het eind van het gewelf zetten ze de kisten neer. 'Er is

niemand die de weg kent,' stelde de graaf tevreden vast. 'Hier beneden zou ik jullie zelf ook hebben kunnen verbergen.'

Arnichaud keek om zich heen in de donkere ruimte. Er hing een licht bedorven, vochtige lucht. 'Dank je mijn vriend, maar we kunnen niet in het donker leven, we hebben licht en zon nodig. En vooral willen we jou niet nog meer in onze moeilijkheden betrekken. Ik vrees het ergste voor je, als je niet met ons meekomt. Het zou beter voor je zijn geweest als we nooit in je land waren gekomen.'

'Hoe kun je dat nou zeggen?!' zei Willem licht verontwaardigd. 'Als ik jullie niet had ontmoet, was het mooiste in het leven mij nooit overkomen. Jullie hebben mij de verblijdende boodschap van Gods Zoon gebracht. Daarvoor kan ik jullie nooit dankbaar genoeg zijn, wat er ook gebeurt. Maar kom, we moeten gaan. We moeten terug om jullie achtervolgers voor te blijven.'

Willem liep voorop en bracht hen terug naar de houten deur, die hij zorgvuldig achter hen op slot deed. Hij gaf Arnichaud de sleutel, maar die zei: 'Wil jij hem alsjeblieft voor ons bewaren, Willem. Als we op een dag terugkeren...'

'Dan zal ik hem op je zolderkamertje verbergen, in het geheime vak dat je me eens hebt laten zien.'

François knikte instemmend. 'Maar wees voorzichtig dat je Victor Amadeus niet in de armen loopt.'

In het volgende nummer het laatste deel van deze samenvatting van 'Arnichauds geheim'.

Abigail — een voorbeeld om na te volgen

Voordat David als koning over Israël regeerde, werd hij lange tijd door Saul vervolgd en verjaagd. Enkele mannen kwamen in deze tijd tot hem, die hem aanhingen en in zijn verwerping deelden.

Op een dag in deze lijdenstijd kwam er ook een vrouw naar hem toe van wie God kon zeggen, dat zij 'goed van verstand en mooi van gestalte' was: Abigail, de vrouw van Nabal. Haar verstand wordt vooral daarin zichtbaar, dat zij in David de toekomstige koning herkende en hem voor een erge zonde bewaarde. Na de dood van haar echtgenoot Nabal vroeg David aan Abigail om zijn vrouw te worden. Haar reactie op zijn uitnodiging was heel mooi en geeft ons veel aanwijzingen die we op onze navolging van de Heere Jezus kunnen toepassen.

1. De bekering – beginpunt van de navolging

Het beginpunt van een leven in navolging van de Heere Jezus is de bekering. Dat is het punt in ons leven waar wij onze zonden erkennen en belijden en in geloof in het volbrachte verlossingswerk tot de Heere Jezus komen, om vanaf dan niet meer voor onszelf, maar voor Hem en met Hem te leven.

Het verslag over Abigail in 1 Samuel 25 geeft verschillende punten aan die met de bekering van een mens vergeleken kunnen worden:

- Abigail komt tot David (vs. 18-22).
- Zij spreekt een schuldbelijdenis uit (vs. 23-25).
- Zij erkent de grootheid van David (vs. 26-31).
- David ontmoet haar in genade (vs. 32-35).
- Het huwelijk met haar eerste man wordt door de dood ontbonden (vs. 36-38).

- Zij krijgt een nauwe relatie met David (vs. 39-42).

Ben jij al tot de Heere Jezus gekomen en heb jij je tot Hem bekeerd? Zo niet, doe het dan vandaag nog en neem het heilsaanbod van God aan!

2. De bevrijding – motivatie tot navolging

Voordat Abigail met David een huwelijksverbond sluit, was zij met Nabal, een hele slechte en egoïstische man, getrouwd (zie vs. 3,17,25). Nabal gedroeg zich heel boosaardig tegenover David. God trof hem daarom zo, dat hij stierf (vs. 38). Voor Abigail betekende de dood van Nabal de bevrijding uit deze belastende relatie. Net als Abigail zijn wij bij onze bekering uit verschillende relaties bevrijd die ons leven tot dan toe bepaalden. Wij zijn:

■ van de zonde vrijgemaakt

'Hoe zullen wij, die met betrekking tot de zonde gestorven zijn, nog daarin leven'? (Rom. 6:2). 'Maar nu, van de zonde vrijgemaakt (...)' (Rom. 6:22).

Weliswaar is de zonde nog in ons, maar wij staan niet meer onder haar heerschappij. Wij hoeven niet meer te zondigen.

■ van de wet ontslagen

'Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden

dragen voor God' (Rom. 7:4). 'Maar nu zijn we ontslagen van de wet (...)' (Rom. 7:6).

Door de dood van Christus staan wij niet meer onder de heerschappij van de wet. Wij zijn in verbinding gebracht met de opgestane Christus. Uit deze relatie krijgen wij kracht om voor God vrucht te dragen; een kracht die de wet niet geven kan.

■ aan de wereld ontrukkt

'(...) Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld' (Gal. 1:3-4). '(...) Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld' (Gal. 6:14).

Hoewel wij nog in de wereld zijn, zijn wij niet meer van de wereld. Wij behoren tot een nieuwe schepping en zijn door het kruis van de wereld afgescheiden.

Uit deze banden zijn wij bevrijd om nu voor God te leven, de Heere Jezus na te volgen en voor Hem tot nut te zijn. Dat is een groot geschenk! Onze dankbaarheid daarvoor kunnen wij tonen door

deze feiten in ons leven werkelijkheid te laten worden.

3. De roeping in de navolging

Toen David over de dood van Nabal hoorde, deed hij er moeite voor om Abigail tot vrouw te nemen (vs. 39). Hij wenste deze verstandige en godvrezende vrouw aan zijn zijde te hebben. Nu 'werft' de Heere Jezus iedereen die Hij verlost heeft. Met de woorden 'Volg Mij!' roept Hij ons op Hem na te volgen (Joh. 1:43). Abigail reageerde op de uitnodiging van David met een duidelijke beslissing en in een opmerkelijke gezindheid. Daarin is zij een goed voorbeeld voor ons.

■ Zij reageerde heel ootmoedig en stelde zichzelf beschikbaar voor David en zijn zaak.

Direct nadat ze van Davids uitnodiging gehoord had, 'stond zij op, boog zich met het gezicht ter aarde en zei: Zie, uw dienaar is als een slaaf om de voeten van de dienaren van mijn heer te wassen' (vs. 41). Dat is indrukwekkend, want zij was nog steeds de vrouw van een rijke grondbezitter, die zelf dienaressen en zo veel meer ter beschikking had. Maar zij vond dat ze de eer niet waard was om Davids vrouw te worden en dus in de toekomst mee te regeren. Ze was bereid de plaats van de eenvoudigste dienaar in zijn huis in te nemen. Zij wilde zowel David als zijn mannen dienen. – Zijn wij ons er bewust van dat het enkel genade is om de Heere Jezus te mogen volgen en

dienen? Zijn wij bereid ons voor Hem en de Zijnen te laten gebruiken en taken in Zijn werk over te nemen – ook als het maar heel eenvoudige opdrachten zijn? Saulus van Tarsus had deze bereidheid. Direct na zijn bekering vroeg hij: 'Heere, wat moet ik doen?' (Hand. 22:10)

■ Liefde maakte haar bereid af te zien.

Voor Abigail was het geen probleem haar hoge positie en haar comfort als rijke grondbezitter op te geven, om – tenminste tijdelijk – Davids lot als verachte en vervolgte vluchteling te delen. Haar hart hing niet aan haar bezit en de uiterlijke aangename dingen, maar het klopte

voor David. Haar liefde voor hem hielp haar de juiste beslissing te nemen. – Standvastige navolging is ook nu verbonden met afzien (zie Luk. 9:23; 14:33). Liefde voor onze Heere zal ons daartoe bereid maken.

■ Zij volgde Davids roeping meteen.

Toen Davids boodschap haar bereikte, 'haastte [zij] zich (...) Zij ging achter de boden van David aan en werd hem tot vrouw' (vs. 42). Zij dacht niet lang na, wilde niet nog dit en dat afhandelen, maar haastte zich om samen met haar vijf meisjes snel bij David te komen. Als het om de navolging van de Heere Jezus gaat,

moeten we niet treuzelen en wachten. De Heere Jezus verwacht onze navolging vanaf de dag van onze bekering en wil de eerste plaats in ons leven innemen.

4. Loon voor de navolger

Abigail wachtte niet tot David koning geworden was, maar werd in de tijd van zijn verwerping zijn vrouw. Ze deelde zijn vluchtelingsleven dat zeker niet eenvoudig was. Zij maakte ontbering mee, smaad en verachting. Onze 'David' is nu ook verworpen en veracht in deze wereld. Als wij Hem beslist navolgen, kan het zijn dat wij bespot, uitgelachen of niet voor vol aangezien worden. Dan delen wij de 'smaad van Christus', die Mozes als grotere rijkdom beschouwde dan de schatten in Egypte (Hebr. 11:26). Deze smaad staat echter tegenover de gemeenschap met de Heere Jezus, waarin we ons nu in de dagen van Zijn verwerping kunnen verheugen – een bijzonder grote vergoeding!

Het kan zelfs zijn dat wij als discipel van de Heere vervolging en leed meemaken. Ook Abigail moest ervaren dat het leven met David lijden met zich meebracht. Toen de Amalekieten in 1 Samuel 30 een inval deden in Ziklag, werd zij gevangengenomen en weggevoerd. Maar de tijd kwam dat lijden en vervolging voorbij waren en David in Hebron tot koning gezalfd werd (2 Sam. 2:2-4). Daar stond Abigail aan de zijde van de door God aangestelde koning, om voortaan zijn heerschappij te delen. Zo zal ook voor ons de tijd komen dat de smaad zal wijken voor de heerlijkheid

en het lijden voor de vreugde (zie Rom. 8:17; 2 Tim. 2:10-12). Als de Heere Jezus als de Koning der koningen en Heere der heren vanuit de hemel zal komen om hier op aarde Zijn heerschappij te beginnen, zullen wij Hem vergezellen en deel uitmaken van Zijn heerlijkheid (2 Thess. 1:10). Wat een vreugde zal dat voor Hem en ons zijn! Bovendien zal de Heere ons belonen als wij Hem trouw zijn geweest in ons leven (zie Mark. 10:29-30; Hebr. 6:10).

Het is de moeite waard om onze Heere en Heiland trouw na te volgen en te dienen!

Stefan Ulrich

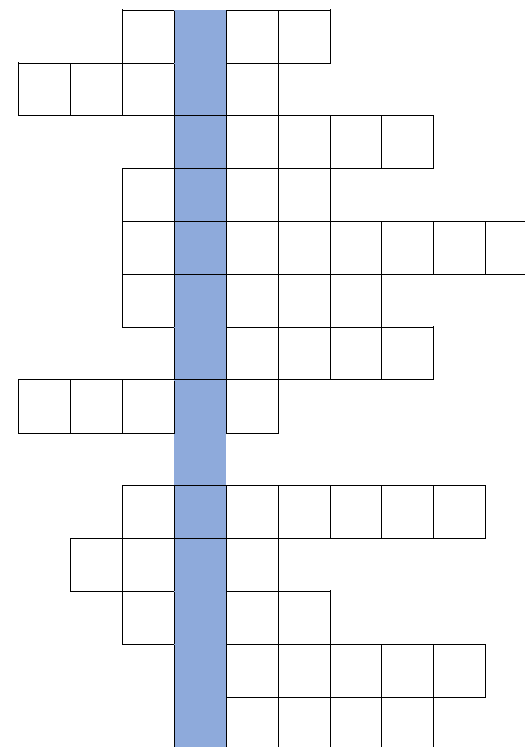
*Want God is niet
onrechtvaardig dat Hij
uw werk zou vergeten en
de liefdevolle inspanning
die u Zijn Naam bewezen
hebt, doordat u de heiligen
gediend hebt en nog dient.*

Hebreeën 6:10

Los de puzzel op!

De letters zijn door elkaar geraakt, weet jij de goede woorden te raden? Vul ze in en de oplossing zal tevoorschijn komen van boven naar beneden.

lbea
vaidd
fjezo
bdeo
najbenmi
aseil
hsraa
nrueb
sanrdea
soja
samo
streeh
omnia

de oplossing is:

Tegenstrijdigheden in Gods Woord?!

Er zijn vragen over Gods Woord die onbeantwoord blijven. Daaronder zijn vragen die uiteindelijk onbeantwoord zullen blijven. Ze zijn met onze menselijke logica niet te beantwoorden omdat we met ons beperkte verstand er geen antwoord op kunnen vinden. Een voorbeeld: 'Was de Heere aan het kruis alleen als mens door God verlaten of ook als Zoon door Zijn Vader'? Nog een voorbeeld: 'Als een bepaald deel van de wereldbevolking tot heerlijkheid werd uitverkoren, waarom is het andere deel dan niet automatisch tot de verdoemenis (voor)bestemd'?

Soorten tegenstrijdigheden

De vragen waarover het hier gaat, hebben alle een gemeenschappelijke oorsprong. Ze komen voort uit paradoxen in de Schrift, dat betekent: uit uitspraken die voor ons menselijk verstand een tegenstrijdigheid laten zien.

Er zijn immers veel vermeende tegenstrijdigheden, en al te vaak horen we ze van mensen die argumenten tegen de Bijbel willen inbrengen. Ze komen met verschillende Bijbelgedeelten aanzetten die naar het zich laat aanzien in tegenspraak met elkaar zijn. Als we echter

goed rekening houden met de context, verdwijnen deze tegenstrijdigheden.

Of zulke mensen halen een Bijbelgedeelte aan dat zogenaamd het scheppingsgebeuren tegenspreekt. Daarbij hoort bijvoorbeeld het verwijt dat de haas toch helemaal geen herkauwer was, zoals de Bijbel dat beweert (Lev. 11:6). Als we bedenken dat de haas zijn uitwerpselen nog eens tot zich neemt, kunnen we dit verwijt ontkrachten, zoals uiteindelijk elk van deze vermeende tegenstrijdigheden. Deze niet-werkelijke tegenstrijdigheden hebben een ding gemeen: wie ze niet kan oplossen, heeft óf te weinig kennis van de Schrift zelf óf van de schepping.

Er zijn echter ook tegenstrijdigheden waar de menselijke logica van ons verstand geen pasklare verklaring voor heeft. De reden daarvan is dat God

ons hier iets laat zien dat ons menselijk bevattingvermogen te boven gaat. Dat is het geval als God iets over Zijn Goddelijk, oneindig Wezen openbaart dat principieel ons menselijk, begrensd wezen verreweg te boven moet gaan. Hij is alwetend, tijdloos en soeverein in tegenstelling tot de menselijke natuur. Nu heeft het God behaagd ons in Zijn Woord zulke dingen over Zijn eigen Wezen mee te delen, dus dingen die in ons begrensde verstand niet gelijktijdig mogelijk zijn. En toch zijn ze waar en zijn ze beide Goddelijke werkelijkheid.

Twee van deze wonderlijke waarheden zijn bijzonder waardevol en leiden ons tot aanbidding:

Jezus Christus, God en Mens:

Op deze aarde kwam een mens, 'de mens Christus Jezus' (1 Tim. 2:5). Die tegelijkertijd eeuwig God is, over Wie de Schrift zonder twijfel getuigt: 'Die is de waarachtige God (...)' (1 Joh. 5:20).

Uitverkiezing en verantwoordelijkheid:

Wij mogen ons erover verbazen dat 'Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft' (Ef. 1:4), tegelijkertijd blijft het principe van de verantwoordelijkheid onaangetast: 'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden (...)' (Hand. 16:31).

Als logische conclusies niet geoorloofd zijn

Als God ons dingen over Zichzelf be-

kendmaakt die wij niet kunnen begrijpen, mogen we daaruit geen verdere conclusies trekken. Als iets het bevattingvermogen van ons menselijk verstand te boven gaat, zouden we principieel bij de gedachte moeten blijven staan die de Schrift bekendmaakt en daaruit geen verdere gedachten afleiden.¹ Er zijn daarvoor minstens twee redenen.

Wij betreden 'heilige grond' en de eerbied tegenover een heilig God gebiedt ons niet verder binnen te dringen in dat wat ons denkvermogen te boven gaat. Als God ons een blik gunt op Zijn eeuwigheid en tijdloosheid, Zijn almacht en soevereiniteit, Zijn alwetendheid en Zijn ondoorgrondelijke verstand, dan zwijgt de mens met zijn begrensde mogelijkheden. Hij neemt aan wat God hem zegt. Dat betekent natuurlijk niet dat we daarover niet met gelovigen van gedachten mogen wisselen en dienovereenkomstig vragen formuleren. Wij mogen ons met elkaar over ieder deel van de waarheid verheugen.

Er is nog een andere, heel eenvoudige menselijke reden waarom we hier niet verder mogen analyseren. Argumenteren we op basis van een logische tegenstrijdigheid, dan kunnen we daaruit elke willekeurige uitspraak concluderen, of die nu zinvol is of niet.² Een

¹ Dit betekent natuurlijk niet dat wij uitspraken van het Woord van God niet anders zouden mogen formuleren. Uitleg bestaat vaak juist in de verduidelijking door andere woorden.

² Dit principe wordt *ex falso quodlibet*: uit het verkeerde volgt het willekeurige. Het is zelfs wiskundig bewezen voor menselijke logicasystemen. Men kan op grond van een tegenstrijdigheid niet alleen elke onzinnige bewering bewijzen, maar tegelijkertijd ook het tegendeel daarvan.

eenvoudig voorbeeld kan dit duidelijk maken:

God slaapt niet (Ps. 121:3-4), anders zou Hij op dit moment niet het volle bewustzijn hebben van alle dingen. De Heere Jezus echter sliep in het schip op een kussen en werd gewekt (Mark. 4:38). De vraag of de Heere wel al het praten van Zijn discipelen zou hebben gehoord, terwijl Hij sliep, kunnen we niet beantwoorden omdat menselijke logica hier alleen maar tot tegenstrijdige uitspraken kan leiden. De Mens Jezus Christus sliep en was Zich dan ook niet bewust van de dingen die om Hem heen gebeurden. Tegelijk wist Hij, de eeuwige God, wat de discipelen bezighield.

Niet te beantwoorden vragen

Nu komen we terug op de vragen in de inleiding, die met oprechte belangstelling altijd weer worden gesteld. In dit verband willen we ze rangschikken:

1. Was de Heere aan het kruis alleen als Mens door God verlaten of ook als eeuwige Zoon van God door Zijn Vader? Deze vraag lijkt in de eerste plaats gerechtvaardigd als we enerzijds Zijn aangrijpende uitroep horen: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Matth. 27:46), en Hij anderzijds zegt: 'En Hij Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat Hem welgevallig is' (Joh. 8:29).

De ene keer spreekt de Mens Jezus Christus tot Zijn God, Die Hij onop-

houdelijk had gediend en Die Hem nu moest verlaten. De andere keer spreekt de eeuwige Zoon van God over Zijn Vader met Wie Hij door een onverbreekelijke band is verbonden. De Heere wijst er zelfs nadrukkelijk op dat de Vader bij Hem is (Joh. 16:32). We zien hier een tegenstrijdigheid voor de menselijke logica, die ontstaat door het voor ons niet te bevatten feit dat Jezus Christus volkomen Mens en God in één Persoon is. Dat de Heere zowel Mens als God in één Persoon is, gaat ons menselijk begrip te boven zodat we de bovenstaande vraag niet kunnen beantwoorden. In het bijzonder komen we met de formulering van de vraag ('als Mens verlaten, als Zoon van God niet') al dicht bij een oplossing, maar toch ook weer niet helemaal. Want in geen geval zouden we de tegenstrijdigheid daardoor weten op te lossen dat we in de Heere Jezus twee Personen zien. De diepe, unieke nood van het door God verlaten zijn te ervaren en uit te drukken, ligt verborgen in de uniciteit van Zijn Persoon.

2. Hoe kan iemand op eigen verantwoording voor God kiezen als hij niet tot diegenen behoort die vóór de grondlegging van de wereld werden uitverkoren? Ook deze vraag is te begrijpen als we bedenken dat slechts een bepaald aantal mensen uitverkoren kunnen zijn vóór de grondlegging van de wereld (Ef. 1:4), en dat voor het andere deel echter vandaag slechts één alternatief bestaat: de verdoemenis. Tegelijkertijd maakt de Schrift duidelijk dat het geloof beslissend is of we onder het oordeel komen of niet: 'Wie in Hem gelooft, wordt niet

veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God' (Joh. 3:18).

Deze tegenstrijdigheid voor de menselijke logica vindt haar antwoord in de soevereiniteit van God, waarin Hij ook dingen kan bepalen die eveneens met de wil van de mens te maken hebben. Het Wezen van God en Zijn handelen staan boven onze wil, waarmee wij in verantwoordelijkheid voor God staan. Helaas waren er in de afgelopen eeuwen talrijke menselijke pogingen deze niet te bevatten feiten op te lossen voor het beperkte menselijk verstand. Of men heeft daarbij de soevereiniteit van God te sterk benadrukt (bijv. in het calvinisme) of de verantwoordelijkheid van de mens (bv. in het arminianisme). Het calvinisme aan de ene kant ontkent het feit dat niemand is uitverkoren tot de verdoemenis, maar dat mensen alleen zichzelf tot voorwerpen van Zijn toorn kunnen maken (Rom. 9:22). Aan de andere kant zijn er die de soevereiniteit van God inperken door de uitverkiezing te willen reduceren tot het feit dat God al van tevoren weet welke keus de mens zal maken. Het is zeker waar dat God alles van tevoren weet. Maar dat is niet de uitverkiezing vóór

de grondlegging van de wereld. Deze is veelmeer een actieve, opzettelijke keus.

Aanleiding tot aanbidding

Hoe gaan wij met zulke schijnbare paradoxen in de Bijbel om? Met feiten die bij God volkomen waar en verenigbaar zijn, maar die voor ons echter op deze aarde niet in overeenstemming zijn te brengen? We zien dat God ons iets van Zijn grootheid laat zien, ook als we het niet kunnen begrijpen. Ook als Hij weet dat wij altijd maar één kant kunnen zien zoals bij een munt, en we nooit beide kanten tegelijk kunnen zien. Hij verwacht dat wij de kanten niet door elkaar halen. Hij onthoudt ze ons daarom niet. In tegendeel, Hij opent Zijn hart opdat wij Zijn handelen in liefde zien, hoe Hij werkzaam wordt in de uitverkiezing van diegenen die het niet verdiend hebben. Hij toont ons heerlijke, niet te bevatten waarheden. En Hij gunt ons een blik op Zijn unieke Zoon. Een blik die ons verstand te boven gaat, die ons echter op de knieën brengt om Hem te aanbidden; Hem Die nu ons hart al geheel wil vervullen en Die we eens zullen zien zoals Hij is.

Olaf Müller

'Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God'
(Joh. 3:18)

Bidden – ook in de metro?

Bid zonder ophouden. Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.
1 Thessalonicenzen 5:17-18

Een Christin vertelt: 'Je kunt overal bidden. Ik heb bijvoorbeeld de gewoonte om in de metro te bidden, allereerst voor alle mensen om mij heen, die ik dan wel niet ken maar die God wel kent. Daarna, ingeval de rit langer duurt, neem ik ook wat te lezen mee, meestal een zakbijbeltje.

Zo zat ik op een dag in mijn Bijbel te lezen. Toen zei de vrouw die naast me zat, een knappe jonge vrouw: 'Wanneer u hardop zou lezen, dan zou ik er ook wat aan hebben'. Daarna las ik mijn hoofdstuk hardop voor tot het einde. Nog een kort gesprek en ik moest uitstappen.

Zo liet God mij ervaren dat ik niet de enige in de metro was die verbondenheid met de Heere Jezus Christus zocht! Tijdens de heenreis had ik me namelijk afgevraagd of er helemaal geen andere gebeden in deze wagon gedaan werden. Natuurlijk had ik geen rechtstreeks antwoord verwacht. Maar op de terugreis mocht ik deze bemoediging ontvangen!

Christenen zeggen vaak dat het gebed de adem van de ziel is. Nu is immers het ademen een essentieel en zelfstandig proces, dat steeds maar doorgaat, waar we ons ook bevinden. En terwijl de lucht in de metro ook niet altijd goed van kwaliteit is, kan onze ziel daar toch, net als overal, de 'lucht uit de hemel' inademen. Daarvan zouden we meer gebruik moeten maken!

'(...) Een en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen. Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.'

Romeinen 10:12-13